Stuk **838** (1997-1998) – Nr. 3

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1997-1998

29 december 1997

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heren Ludo Sannen en Gilbert Vanleenhove –

houdende oprichting van een Dienst voor Taaladvies

VERSLAG

namens de Commissie voor Cultuur en Sport
uitgebracht door de heer Michiel Vandenbussche

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Louis Bril.

Vaste leden : de heren Jan Béghin, Joachim Coens, Hugo Marsoul, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Mieke Van Hecke ;

de heren Louis Bril, Jozef Browaeys, Marino Keulen ;

mevrouw Kathy Lindekens, de heer Michiel Vandenbussche, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh ;

de heren Frank Creyelman, Emiel Verrijken ;

mevrouw Nelly Maes ;

de heer Jos Stassen.

Plaatsvervangers :

de heren Eddy Schuermans, Walter Vandenbossche, Gilbert Vanleenhove, Marc Van Peel, Hugo Van Rompaey ;

de heren Freddy Feytons, mevrouw Marleen Vanderpoorten, de heer Dirk Van Mechelen ;

de heren Peter De Ridder, André Van Nieuwkerke, Tuur Van Wallendael ;

de heren Pieter Huybrechts, Felix Strackx ;

de heer Herman Lauwers ;

de heer Jos Geysels.

Zie :

838 (1997-1998)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

– Nr. 2 : Amendementen

INHOUD

Blz.

I. Toelichting door de heren Ludo Sannen en Gilbert Vanleenhove 4

II. Artikelsgewijze bespreking en stemming 4

III. Eindstemming over het geheel 6

Tekst aangenomen door de commissie 7

Bijlage : Verslag van de vergadering van de Commissie voor Cultuur en Sport van 8 oktober en 5 december 1996, betreffende het voorstel van decreet van de heren Ludo Sannen, Gilbert Vanleenhove, Tuur Van Wallendael, Paul Van Grembergen en Roland Deswaene houdende wijziging van het decreet van 12 maart 1975 betreffende de Raad voor Taaladvies. 9

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur en Sport besprak op 11 december 1997 het voorstel van decreet van de heren Ludo Sannen en Gilbert Vanleenhove houdende oprichting van een Dienst voor Taaladvies.

I. Toelichting door de heren Ludo Sannen en Gilbert Vanleenhove

– *De heer Ludo Sannen* deelt mee dat het voorliggende voorstel van decreet voor een deel voortvloeit uit de besprekingen van 8 oktober en 5 december 1996 in de Commissie voor Cultuur en Sport, over het toenmalige voorstel van decreet van de heren Ludo Sannen, Gilbert Vanleenhove, Tuur Van Wallendael, Paul Van Grembergen en Roland Deswaene, houdende wijziging van het decreet van 12 maart 1975 betreffende de Raad voor Taaladvies. Hij drukt de wens uit dat het verslag van die besprekingen wordt opgenomen als bijlage bij het verslag van de huidige bespreking (zie bijlage).

Het voorliggende voorstel van decreet komt volgens de heer Ludo Sannen tegemoet aan de bezorgdheid van velen over een correct taalgebruik. Een correct taalgebruik is niet eenvoudig in een snel evoluerende maatschappij, waar ook de taal een enorme evolutie kent. Hij verwijst hierbij naar de nieuwe spelling en de Nederlandse Taalunie. Terwijl het vorige decreet uitging van een oprichting van een *Raad voor Taaladvies* in samenwerking met een Commissie voor Taaladvies, gaat het huidige voorstel uit van de oprichting van een *Dienst voor Taaladvies* door de Vlaamse regering, in nauw overleg met de Taalunie. De invulling van de opdrachten wordt bewust open benaderd, maar is steeds gericht op een efficiënt en klantgericht taaladvies voor de burger. De opdracht kan ook dynamisch worden bekeken, waarbij de dienst – naast het beantwoorden van vragen – ook een eigen aanbod kan genereren. Hierbij kan hij zich eventueel ook naar de administratie richten, al blijft de eerste taak het verschaffen van advies aan de burger.

Volgens de heer Ludo Sannen is het de taak van de Vlaamse regering om aan de Dienst voor Taaladvies een werkbare structuur te geven, met een publiekrechtelijk of privaatrechtelijk karakter, en met de mogelijkheid om alle hedendaagse informatiemiddelen aan te wenden om het nodige advies te verstrekken.

– *De heer Gilbert Vanleenhove* benadrukt dat de op te richten Dienst voor Taaladvies niet mag worden verward met de reeds bestaande Cel Taaladvies van de Administratie Kanselarij en Voorlichting. Deze laatste verschaft advies aan de administratie, en is dus niet gericht op adviesverlening aan de burger. Het voorliggende voorstel strekt ertoe om een lacune weg te werken, namelijk het ontbreken van taaladvies voor de burger. De op te richten Dienst voor Taaladvies mag echter niet worden beschouwd als een onderdeel van de reeds bestaande Cel Taaladvies van de Administratie Kanselarij en Voorlichting. In deze zin is het wenselijk dat de nieuwe Dienst voor Taaladvies niet onder de bevoegdheid valt van de minister van Ambtenarenzaken, maar wel van de minister van Cultuur.

II. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Artikel 1

Bij dit artikel worden geen opmerkingen gemaakt.

Artikel 1 wordt unaniem aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 2

Op dit artikel is er een amendement, voorgesteld door de heren Ludo Sannen en Gilbert Vanleenhove (Stuk 838 (1997-1998) – Nr. 2) om dit artikel te vervangen door wat volgt :

"Artikel 2

De Vlaamse regering richt na overleg met de Nederlandse Taalunie een Dienst voor Taaladvies op, hierna de Dienst genoemd.".

De indieners delen mee dat het enkel een tekstverfijning betreft, die niets verandert aan de oorspronkelijke doelstelling van het artikel.

Het amendement en het aldus geamendeerde artikel 2 worden unaniem aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 3

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen merkt op dat in het verdrag over de Taalunie wordt vermeld dat de Taalunie bindende adviezen kan verstrekken. Dit roept vragen op bij de waarde van de door de Dienst voor Taaladvies verstrekte adviezen. Zijn die ook bindend ? Kan ervan worden afgeweken ?

De heer Gilbert Vanleenhove verduidelijkt dat de adviezen van de Dienst voor Taaladvies geen bindende kracht hebben. De burger aan wie de adviezen worden verstrekt, is niet verplicht om die op te volgen. Dat neemt niet weg dat de adviezen bijzonder nuttig zullen zijn in het taalgebruik en alleszins een richtinggevend karakter hebben.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Ludo Sannen en Gilbert Vanleenhove (Stuk 838/2), om op de eerste regel het woord "Deze" te vervangen door het woord "*De*". Het betreft, aldus de indieners, enkel een technische correctie.

Het amendement en het aldus geamendeerde artikel 3 worden unaniem aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 4

Op dit artikel is er een amendement A, voorgesteld door de heren Ludo Sannen en Gilbert Vanleenhove (Stuk 838/2), om in het eerste lid, op de tweede regel, het woord "dienst" te vervangen door het woord "*Dienst*".

In een tweede amendement B wordt door de heren Ludo Sannen en Gilbert Vanleenhove voorgesteld om het tweede lid te vervangen door : "*Taaladvisering voor burgers kan ofwel publiekrechtelijk ofwel privaatrechtelijk worden georganiseerd.*".

De indieners verduidelijken dat het hier enkel technische correcties betreft.

De minister vraagt of met de eerste paragraaf effectief wordt bedoeld dat de overheid de Dienst voor Taaladvies zowel privaatrechtelijk als publiekrechtelijk kan organiseren.

De heren Ludo Sannen en Gilbert Vanleenhove bevestigen dat. Ze verduidelijken dat de organisatievorm bewust werd opengelaten. Dat biedt aan de overheid de mogelijkheid om na een evaluatieperiode eventueel de organisatievorm van de Dienst voor Taaladvies bij te sturen, zonder dat hiervoor een decreetswijziging noodzakelijk is.

De minister sluit zich aan bij de open organisatievorm zoals bepaald in dit artikel. Hij wijst erop dat het organiseren van de administratie een bevoegdheid is van de uitvoerende macht. Door het openlaten van het publiekrechtelijke of privaatrechtelijke karakter van de organisatievorm wordt echter voldoende beleidsruimte geboden om de meest geschikte organisatievorm na te streven. Er zal een inspanning worden geleverd om de Dienst voor Taaladvies in eerste instantie als een overheidsdienst te organiseren. De dynamische formulering van de organisatievorm maakt het echter mogelijk de werking ervan steeds te evalueren, en eventueel over te stappen naar andere organisatievormen.

Ter stemming voorgelegd worden beide amendementen A en B, en het aldus geamendeerde artikel 4 unaniem aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 5

Op dit artikel is er een amendement A, voorgesteld door de heren Ludo Sannen en Gilbert Vanleenhove (Stuk 838/2), om in het eerste lid, op de eerste en tweede regel, de woorden "Dienst voor Taaladvies" te vervangen door de woorden "*de Dienst*".

In een tweede amendement B, wordt door de heren Ludo Sannen en Gilbert Vanleenhove voorgesteld om in het tweede lid, op de tweede en derde regel, de woorden "en bepaalt de voorwaarden" te vervangen door de woorden "*, evenals de voorwaarden ervan*".

Beide amendementen betreffen een tekstverfijning, aldus de indieners.

Beide amendementen A en B, en het aldus geamendeerde artikel 5 worden unaniem aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 5 bis

In een amendement stellen de heer Gilbert Vanleenhove, mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Ludo Sannen voor, om een nieuw artikel 5bis in te voegen (Stuk 838/2), dat luidt als volgt :

"*Artikel 5bis*

Het decreet van 12 maart 1975 betreffende de Raad voor Taaladvies wordt opgeheven. ".

De heer Gilbert Vanleenhove verduidelijkt dat, gezien de oprichting van de Taalunie, de Raad voor Taaladvies eigenlijk niet meer nodig is. De Nederlands-Vlaamse commissies en overlegorganen in het kader van de Nederlandse Taalunie hebben de taken van de Raad voor Taaladvies immers grotendeels overgenomen. De oprichting van een Dienst voor Taaladvies, zoals bepaald in het voorliggende voorstel van decreet, maakt het bestaan van de Raad voor Taaladvies volledig overbodig. Door de goedkeuring van het voorliggende amendement wordt de Raad voor Taaladvies dan ook opgeheven.

De minister sluit zich aan bij dit amendement.

Ter stemming voorgelegd wordt het amendement unaniem aangenomen met 11 stemmen.

III. Eindstemming over het geheel

Het voorstel van decreet houdende oprichting van een Dienst voor Taaladvies wordt geamendeerd unaniem goedgekeurd met 11 stemmen.

De Verslaggever, *De Voorzitter,*

Michiel VANDENBUSSCHE Louis BRIL

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

De Vlaamse regering richt na overleg met de Nederlandse Taalunie een Dienst voor Taaladvies op, hierna de Dienst genoemd.

Artikel 3

De Dienst heeft als opdracht op een systematische, efficiënte en klantgerichte wijze taaladvies te verstrekken aan de burgers. Hij werkt daarbij nauw samen met de gremia van de Taalunie.

Artikel 4

De Vlaamse regering bepaalt de organisatievorm en de financiering van de Dienst.

Taaladvisering voor burgers kan ofwel publiekrechtelijk of privaatrechtelijk worden georganiseerd.

Artikel 5

De Vlaamse regering ziet erop toe dat de Dienst zijn opdracht op adequate en afdoende wijze vervult.

De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop dat toezicht wordt uitgeoefend, evenals de voorwaarden ervan.

Artikel 6

Het decreet van 12 maart 1975 betreffende de Raad voor Taaladvies wordt opgeheven.

BIJLAGE

Verslag van de vergadering van de Commissie voor Cultuur en Sport van 8 oktober en 5 december 1996, betreffende het voorstel van decreet van de heren Ludo Sannen, Gilbert Vanleenhove, Tuur Van Wallendael, Paul Van Grembergen en Roland Deswaene houdende wijziging van het decreet van 12 maart 1975 betreffende de Raad voor Taaladvies.

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur en Sport besprak op 8 oktober en 5 december 1996 het voorstel van decreet van de heren Ludo Sannen, Gilbert Vanleenhove, Tuur Van Wallendael, Paul Van Grembergen en Roland Deswaene houdende wijziging van het decreet van 12 maart 1975 betreffende de Raad voor Taaladvies.

I. Toelichting door de Heren Ludo Sannen en Gilbert Vanleenhove

– De heer *Ludo Sannen* geeft toelichting bij het voorstel van decreet. Hij wijst er vooraf op dat dit voorstel van decreet vooral het werk is geweest van de heer Michiel Maertens, voormalig volksvertegenwoordiger, en van de heren Gilbert Vanleenhove en Paul Van Grembergen, mede-ondertekenaars van het voorstel van decreet. Hij haalt aan dat het decreet betreffende de Raad voor Taaladvies reeds op 4 maart 1975 door de toenmalige Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap goedgekeurd werd ([1]). De opdracht van de Raad voor Taaladvies was tweeledig. Op de eerste plaats diende de Raad de kennis en het goed gebruik van de Nederlandse taal te bevorderen en op de tweede plaats de ambtelijke terminologie vast te leggen. Die tweede opdracht werd echter door de ondertekening van het Verdrag inzake de Nederlandse Taalunie overbodig. Uit de eerste taak van de Raad voor Taaladvies vloeide echter ook de installatie voort van een zogenaamde taaltelefoon. De taaltelefoon functioneerde succesvol tot 1992 waarna die door een gebrek aan middelen en een tekort aan dynamiek vanuit de Raad voor Taaladvies, werd stopgezet.

Het voorstel van decreet wil volgens de spreker deze Raad voor Taaladvies weer activeren en de opdracht van deze adviesraad beperken tot het geven van advies over de kennis en het goed gebruik van de Nederlandse taal aan de burger. Hij argumenteert dat de invoering van de nieuwe spelling de aanpassing van het decreet van 12 maart 1975 opnieuw in de belangstelling heeft gebracht. Vermits het correcte taalgebruik een permanente bezorgdheid moet zijn van de overheid, heeft de overheid de concrete taak de toegankelijkheid tot de nieuwe spelling zo laag mogelijk te houden. De taaltelefoon die voorzag in een Vlaamse maatschappelijke behoefte is daarvoor een geschikt instrument en dient daarom opnieuw te worden ingevoerd. De spreker verwijst tevens naar een interpellatie van 9 maart 1995 over deze problematiek ([2]). Tijdens die interpellatie probeerde de interpellant reeds duidelijk te maken dat de burgers zich zeker moeten kunnen voelen over de geschreven taal. Indien men daar geen zekerheid over heeft, gaat men de geschreven taal ook minder gebruiken. Als men echter weet dat men ergens terecht kan, via een taaltelefoon, dan blijft men de geschreven taal gebruiken.

– De heer *Gilbert Vanleenhove* onderstreept dat de Raad van Taaladvies van 1976 tot 1985 op een zeer behoorlijke manier gewerkt heeft. Ondertussen heeft de Nederlandse Taalunie, zoals de vorige spreker aanhaalde, enige taken van deze Raad overgenomen. In 1990 werd de Raad voor Taaladvies door de voormalige minister van Cultuur, de heer Hugo Weckx, opnieuw geïnstalleerd voor een ambtstermijn van drie jaar. Toch presteerde de Raad tijdens die drie jaar weinig.

Naar aanleiding van de reeds vermelde interpellatie van 9 maart 1995 verklaarde de toenmalige Vlaamse minister van Cultuur, de heer Hugo Weckx, dat het decreet van 12 maart 1975 moest worden herzien en dat de taaltelefoon minstens voor een proefperiode opnieuw zou worden geïnstalleerd, met dien verstande dat daarvoor ook de Raad voor Taaladvies nodig was. De Cel Taaladvies van de Administratie Kanselarij en Voorlichting kon dit volgens de minister wegens een gebrek aan personeel en middelen niet verzorgen. De Vlaamse regering oordeelde dat de functie van een Raad voor Taaladvies moest worden onderzocht. De spreker vraagt of dat beloofde onderzoek ondertussen reeds is verricht.

---

[1] Decreet van 12 maart 1975 betreffende de Raad voor Taaladvies, Belgisch Staatsblad 16 januari 1976

[2] Interpellatie van de heer Michiel Maertens tot de heer Hugo Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de werking van de Raad voor Taaladvies en de Taaltelefoon, Vlaamse Raad, Hand. C22-CULT 3, 9 maart 1995

Hij vermeldt ook dat op het eind van de vorige legislatuur het Vlaams Parlement bovendien eenparig een met redenen omklede motie goedkeurde waarin gesteld werd dat het decreet van 12 maart 1975 moest worden aangepast en dat binnen zes maanden een taaltelefoon als dienstverlening aan de burger diende te worden georganiseerd ([3]). Het voorstel van decreet geeft nu gevolg aan de verklaring van de minister.

De bedoeling van het voorstel van decreet is de installatie van een taaltelefoon, die zeer succesvol was, weer mogelijk te maken en die te laten begeleiden door een Raad voor Taaladvies. Het is volgens hem duidelijk dat een Raad voor Taaladvies niet overlappend mag werken met de Nederlandse Taalunie. De Raad voor Taaladvies moet, zoals dit ook opgenomen is in het voorstel van decreet, in overleg met de Taalunie worden opgericht om overlappingen te voorkomen en complementariteit na te streven. De Nederlandse Taalunie heeft zelf reeds heel wat initiatieven ondernomen inzake taalzorg. De Taaladviescommissie, tal van normatieve bijdragen, de nieuwe spelling, de taaladviesdatabank die als marktproduct zal worden gelanceerd en de eigen website van de Taalunie zijn daar enkele voorbeelden van. Toch dringen de indieners aan op de installatie van een taaltelefoon omdat dat medium een lage gebruiksdrempel heeft. De taaltelefoon is immers een gebruiksvriendelijk instrument om de taalzorg bij het gewone taalgebruik op een directe manier te verbeteren.

II. Algemene Bespreking

– Mevrouw *Riet Van Cleuvenbergen* vraagt in de marge van deze bespreking de nodige aandacht voor de Vlaamse lectoren die aan buitenlandse universiteiten Nederlands doceren. Zo heeft zij kennis van een persoon die aan een Poolse universiteit als lector Nederlands het salaris verdient dat daar geldt, namelijk 7.000,- frank per maand. Om in orde te blijven met de Belgische sociale zekerheid betaalt die persoon maandelijks 15.000,- frank via het systeem van de ontwikkelingshelpers. Uit contacten zowel met het Departement Buitenlandse Betrekkingen als met Onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, besluiten beide dat dit onder de bevoegdheid valt van de Nederlandse Taalunie. Zij vraagt dat, in de veronderstelling dat dit geval niet uniek is, dit probleem zou worden onderzocht. Als men ervan uitgaat dat de verspreiding van de Nederlandse taal belangrijk is, moet men er volgens de spreker immers voor zorgen dat de personen die Vlaanderen met dit doel naar het buitenland stuurt, ondersteund worden.

De heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, antwoordt op deze opmerking dat dit niet onder zijn bevoegdheid valt. Toch wenst hij als lid van het Comité van Ministers van de Taalunie aan te stippen dat de administraties op basis van de aangehaalde gegevens verwijzen naar het plan "Nederlandistiek extra muros" van de Nederlandse Taalunie. Dit plan heeft als doel op bewust gekozen plaatsen docenten Nederlands te plaatsen. De minister stelt dat deze mensen echter veel betere voorwaarden hebben dan deze die door de spreker aangehaald werden. Hij vermoedt dat dit geval een vrij initiatief betreft waarbij de Poolse universiteit als opdrachtgever fungeert. Daarom is de desbetreffende persoon ook niet ingeschreven in het strategisch plan van de Taalunie. Niet elk initiatief kan immers de voorwaarden claimen van dat plan. De minister zal het probleem wel verder onderzoeken.

– De *minister* steunt volledig de zorg voor een correct taalgebruik. Hij beaamt dat de taaltelefoon een nuttige aanvulling is op de inspanningen die nu reeds geleverd worden om de nieuwe spelling bij de burger toegankelijk te maken. Hij wijst erop dat de middelen voor de taaltelefoon, die veeleer beperkt waren, reeds bij de voormalige minister van Cultuur, de heer Hugo Weckx, weggevallen waren. Uit overleg met de Cel Taaladvies van de Administratie Kanselarij en Voorlichting heeft de minister moeten besluiten dat de cel, wegens een gebrek aan personeelsleden, enkel voor het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap kan werken. Ook de minister is echter van mening dat een taaltelefoon naar een breed publiek moet worden opgezet. De minister onderschrijft dat de installatie van de Raad voor Taaladvies inderdaad gekoppeld moet worden aan de Nederlandse Taalunie omdat hierin reeds een Taaladviescommissie functioneert die daarover advies dient te verlenen. Hij zal binnen het Comité van Ministers en binnen het parlementaire overleg van de Taalunie dit aan de orde stellen, zodat men eenduidig over de taal kan optreden. Hij merkt op dat er naast de Taaladviescommissie ook een Taaladviesoverleg bestaat. In Nederland is de taaldienst – waarop de burgers en

[3] Met redenen omklede motie van de heer Michiel Maertens c.s. tot besluit van de op 9 maart 1995 door de heer M. Maertens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Hugo Weckx, Vlaams minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de werking van de Raad voor Taaladvies en de Taaltelefoon, Stuk 725 (1994-1995) – Nr. 1

Zie ook : Vlaamse Raad, Hand. Nr. 32, 23 maart 1995

de overheid een beroep kunnen doen – geprivatiseerd. Hijzelf laat in het midden of zo'n dienst in Vlaanderen al dan niet moet worden geprivatiseerd. Indien men dit binnen het eigen ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wenst te realiseren, is een uitbreiding van de Cel Taaladvies van de Administratie Kanselarij en Voorlichting, die momenteel onderbemand is, noodzakelijk. Het geopperde plan om eventueel via reaffectatie, noodzakelijke leerkrachten-germanisten ter beschikking te stellen, bleek na overleg met de minister van Onderwijs echter moeilijk uitvoerbaar. De minister wenst zich hier toch uitdrukkelijk te engageren om op zeer korte termijn na te gaan of hij de taaltelefoon al dan niet operationeel zal kunnen maken. Afhankelijk van het resultaat van deze onderzoeken moet binnen een maand na de eerstvolgende vergadering van de Nederlandse Taalunie daarover duidelijkheid bestaan.

III. Repliek

– De heer *Ludo Sannen* uit enig ongeduld over deze gang van zaken. De interpellatie waar in de toelichting naar verwezen wordt, is bijna twee jaar oud. Het voorstel van decreet zelf dateert van 8 november 1995 en op 10 januari 1996 was er een interpellatie over de nieuwe spelling waarop de minister zelf geantwoord heeft dat men op heel korte termijn moet komen tot de organisatie van een taaltelefoon. Hij kan enkel constateren dat men, ondanks de gedane beloften, vandaag nog steeds geen stap verder staat. Hij stelt voor dat, indien dit voorstel van decreet niet wordt aanvaard, het decreet van 12 maart 1975 vanuit legistiek oogpunt zou worden opgeheven omdat dit niet meer voldoet aan de werkelijkheid.

De heer *Gilbert Vanleenhove* wijst uitdrukkelijk op de met redenen omklede motie van het Vlaams Parlement die uitdrukkelijk stelt dat binnen zes maanden een taaltelefoon operationeel moest zijn. Hij vraagt of de minister wil onderzoeken wie in Nederland advies verstrekt aan de taaltelefoon en welke rol de Nederlandse Taalunie daarin speelt. Het is immers wenselijk dat men met gelijke systemen zou kunnen werken. Hij wil in ieder geval ook het privaatrechtelijke initiatief niet uitsluiten.

De *minister* herhaalt zijn engagement en garandeert dat het lopende parlementaire jaar niet mag eindigen zonder een daadwerkelijke operationale oplossing voor de taaltelefoon.

De heer *Ludo Sannen* stelt voor om, uitgaande van dit engagement van de minister en het onderzoek naar de rol van de Nederlandse Taalunie ten aanzien van de taaltelefoon, de stemming van het voorstel van decreet uit te stellen tot wanneer dit engagement door de Vlaamse regering daadwerkelijk zal worden uitgevoerd. Hij vraagt wel om een datum voor te stellen.

Mevrouw *Nelly Maes* wenst van de minister te vernemen of het engagement wel degelijk inhoudt dat hij de daartoe te nemen decreetswijziging bij het Vlaams Parlement zal indienen. De heer *Jos Geysels* treedt haar in deze bezorgdheid bij.

De minister meent dat alleszins een reorganisatie noodzakelijk is, in het licht van de ondertussen doorgevoerde institutionele hervorming en de ondertekening van het Verdrag inzake de Nederlandse Taalunie. De installatie en organisatie van een taaltelefoon is daarvan enkel een afgeleide. Zoals reeds werd gesteld, wil hij deze problematiek echter eerst binnen het Comité van Ministers aan de orde stellen om er zich van te vergewissen binnen welke grenzen hij zich kan bewegen. Hij vraagt daarom een opschorting van de stemming van dit voorstel van decreet in afwachting van een regeling die hij in overleg met de Nederlandse Taalunie en de administratie op korte termijn zal uitwerken. Het eerstvolgende Comité van Ministers vindt plaats op 14 april 1997. In afspraak met de Commissie zal hij binnen een maand na deze vergadering, tegen eind april 1997, naar het Vlaams Parlement komen met de resultaten van die bespreking.

– Mevrouw *Nelly Maes* wijst op de problemen van de nieuwe spelling die van bovenaf aan de bevolking wordt opgelegd, zonder dat men zich heeft bezonnen over de begeleiding bij de invoering van de spellinghervorming.

De *minister* ontkent deze opmerking. Er werden tal van initiatieven genomen, waaronder bijvoorbeeld de begeleidende video, de verspreiding van de spellingbrochures en de kans voor het sociaal-cultureel werk om via een vormingspakket daarop in te pikken.

- Mevrouw *Riet Van Cleuvenbergen* vraagt of de Nederlandse Taalunie ook verantwoordelijk is voor de vertaling van de internationale verdragen in het Nederlands ten behoeve van het Nederlandse en Vlaamse parlement. Zij denkt in die zin bijvoorbeeld aan het Verdrag van de Rechten van het Kind van de Verenigde Naties of het verslag van de zogenaamde Peking-conferentie.

De heer *Gilbert Vanleenhove* verduidelijkt dat er sinds 1986 een samenwerkingsverband Nederlandse Terminologie (SANT) werkzaam is dat een gelijke terminologie ten behoeve van wetgeving en officiële publicaties nastreeft. Deze samenwerking heeft echter enkel tot doel een gelijke invoering van nieuwe termen in Nederland en Vlaanderen mogelijk te maken. Dit samenwerkingsverband heeft terzake nog steeds niet veel gepresteerd omdat de samenwerkende partners, namelijk het Belgisch Instituut voor Normalisatie en het Nederlands Normalisatie-Instituut blijkbaar verschillende uitgangspunten en doelstellingen hebben.

De *minister* verwijst in dit kader als voorbeeld naar het taalkundig vervrouwelijken van de beroepsnamen waar het Comité van Ministers zich momenteel over buigt. De nieuwe terminologie die daardoor ontstaat, dient immers gemeenschappelijk en eenduidig te worden ingevuld. Een gelijke terminologie is volgens de minister noodzakelijk om bijvoorbeeld elke verwarring die bij de vertaling van teksten op bijvoorbeeld Europees niveau kan optreden, te voorkomen.